

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 17 oktober 2011 — Lowlands Design Holding BV, andere partij: Minister van Financiën

(Zaak C-524/11)

(2012/C 25/47)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Lowlands Design Holding BV

Verweerder: Minister van Financiën

Prejudiciële vraag

Hoe moeten de postonderverdelingen 6209 20, 6211 42 van de GN en postonderverdeling 9404 30 van de GN worden uitgelegd met het oog op de tariefindeling van artikelen voor baby's of jonge kinderen als de onderwerpelijke?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland) op 18 oktober 2011 — IVD GmbH & Co. KG/Ärzttekammer Westfalen-Lippe

(Zaak C-526/11)

(2012/C 25/48)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: IVD GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Ärztekammer Westfalen-Lippe

Medegedaagde: WWF Druck + Medien GmbH

Prejudiciële vraag

Wordt een publiekrechtelijke instelling (in casu de Orde), in de zin van artikel 1, lid 9, tweede alinea, sub c, van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten ⁽¹⁾, „in hoofdzaak door de overheid [...] gefinancierd”, of is „het beheer [ervan] onderworpen [...] aan toezicht” door de overheid, wanneer

— aan de instelling bij wet de bevoegdheid is toegekend om bijdragen te heffen van haar leden, maar de wet noch het

bedrag van de bijdragen, noch de omvang van de met de bijdrage te financieren prestaties vaststelt,

— de tariefregeling echter moet worden goedgekeurd door de overheid?

⁽¹⁾ PB L 134, blz. 114.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hessische Landessozialgericht (Duitsland) op 19 oktober 2011 — Angela Strehl/Bundesagentur für Arbeit Nürnberg

(Zaak C-531/11)

(2012/C 25/49)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Hessisches Landessozialgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Angela Strehl

Verwerende partij: Bundesagentur für Arbeit Nürnberg

Prejudiciële vraag

Dient artikel 68, lid 1, eerste volzin, van verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat het bevoegde orgaan van de woonlidstaat het loon dat een atypische grensarbeider (in de zin van artikel 71, lid 1, sub b, punt ii, van verordening nr. 1408/71) tijdens zijn laatste dienstverband in een andere lidstaat heeft ontvangen, bij de berekening van de uitkering in aanmerking dient te nemen, ook indien de betrokkene vervolgens in de woonlidstaat niet onmiddellijk een werkzaamheid uitoefent en zich daar pas 11 maanden na beëindiging van het dienstverband in de andere lidstaat als werkzoekend meldt?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkende en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Köln (Duitsland) op 19 oktober 2011 — Susanne Leichenich/Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis

(Zaak C-532/11)

(2012/C 25/50)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Köln

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Susanne Leichenich

Verwerende partij: Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 13, B, sub b, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) ⁽¹⁾ van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake omzetbelasting aldus worden uitgelegd, dat het begrip verpachting en verhuur van onroerende goederen de verhuur omvat van een woonboot, met de bijbehorende ligplaats en aanlegsteiger, die uitsluitend bestemd is om aldaar duurzaam te worden gebruikt als restaurant/discotheek op een afgebakende en identificeerbare ligplaats in het water? Is het voor de beoordeling hiervan van belang op welke wijze de woonboot met de grond is verbonden dan wel welke inspanningen nodig zijn om de aangemeerde woonboot los te maken?
- 2) Voor het geval dat de eerste van de hierboven sub 1 gestelde vragen bevestigend wordt beantwoord: Moet artikel 13, B, sub b van de Zesde richtlijn [...] aldus worden uitgelegd, dat het begrip „voertuigen”, dat volgens het arrest van het Hof van Justitie van 3 maart 2005, C 428/02, ook boten omvat, niet van toepassing is op een verpachte woonboot die geen eigen aandrijving (motor) heeft en uitsluitend verpacht is om duurzaam te worden gebruikt op de betrokken plaats is en niet om te worden voortbewogen? Is de verpachting van de woonboot en aanlegsteiger met de daarbij behorende grond en wateroppervlakte een enkele belastingvrije prestatie, of moet eventueel voor de omzetbelasting onderscheid worden gemaakt tussen de verhuur van de woonboot en de aanlegsteiger?

⁽¹⁾ Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid- Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Beroep ingesteld op 19 oktober 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk België

(Zaak C-533/11)

(2012/C 25/51)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán en A. Marghelis, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België

Conclusies

- vaststellen dat het Koninkrijk België, door niet alle maatregelen te nemen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie van 8 juli 2004 in zaak C-27/03, de krachtens artikel 260, lid 1, VWEU op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Koninkrijk België gelasten tot betaling aan de Commissie van een voorgestelde dwangsom van 55 836 EUR per dag vertraging bij de uitvoering van het arrest van 8 juli 2004 in zaak C-27/03, vanaf de dag waarop in de onderhavige zaak arrest zal worden gewezen tot de dag waarop het arrest in zaak C-27/03 zal zijn uitgevoerd;
- het Koninkrijk België gelasten tot betaling aan de Commissie van een forfaitair dagelijks bedrag van 6 204 EUR, vanaf de datum van de uitspraak van het arrest van 8 juli 2004 in zaak C-27/03 tot de datum van de uitspraak van het arrest in de onderhavige zaak of tot de dag waarop het arrest in zaak C-27/03 zal zijn uitgevoerd, indien de uitvoering van dat arrest eerder plaatsvindt;
- het Koninkrijk België verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep stelt de Commissie dat voor de agglomeratie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en 6 agglomeraties van meer dan 10 000 inwonerequivalenten (i.e.) in het Waalse Gewest het opvangsysteem voor stedelijk afvalwater nog steeds niet in overeenstemming is met artikel 3, lid 1, van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater ⁽¹⁾.

Voorts voldoet voor de agglomeratie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, 1 agglomeratie van meer dan 10 000 i.e. in het Vlaamse Gewest en 19 agglomeraties van meer dan 10 000 i.e. in het Waalse Gewest het systeem voor de behandeling van stedelijk afvalwater dat in kwetsbare gebieden wordt geloozd, nog niet aan artikel 5, leden 2 en 3, van richtlijn 91/271.

Hieruit leidt de Commissie af dat België nog niet de maatregelen heeft genomen die nodig zijn ter volledige uitvoering van het arrest van het Hof van 8 juli 2004.

⁽¹⁾ PB L 135, blz. 40.